

düşünmekteydim. Tasvir edilemeyecek kadar korkutucu bir yerdi. Peki ama gerçekten burası cehennem miydi?

Evet, biz bir gezi grubu olarak 1944'te korkunç canavarlığın son bulunduğu bu gaz odalarını şimdi özgürce görüp dolaşmıştık. Artık burada hiçbir insan işkence görmeyecek ve zehirlenmeyecek, çünkü günümüzde müze haline getirilen bu İmha Kampı'na ait gaz odalarının işlev gördükleri zaman sınırlıydı. Ama Kutsal Kitap'ta geçen cehennem sonsuzdur.

Müzenin girişinde, duvara kazılarak yapılmış ve İsa Mesih'in çarmıha gerilişinin betimlendiği bir resim gözümü ilaştı. Buraya hapsedilmiş bir kişi tüm umudunu bir çiviyle duvara kazıyordu anlaşılan. Bu sanatçı da gaz odalarının birinde ölmüştü, fakat yaşamını, kurtarıcısının İsa Mesih olduğu bilinciyle kaybetmişti. Evet, fevkalade korkutucu olan bir yerde ölmüştü, ama cennet, kapılarını ardına kadar ona açmıştı. İsa Mesih'in, örneğin Matta 7:13, Matta 5:29-30, Matta 18:8 gibi ayetlerde uyardığı cehennemden, oraya vardıktan sonra kaçıp kurtulmak olanaksızdır. İşte bu gerçek cehennem, sonsuzluklar boyunca açık olacağı için bir müze gibi de ziyaret edilemez.

Cennet de sonsuz. İşte Tanrı'nın bizi götürmek istediği yer burasıdır. Cennete davet edilmeyi kabul edin. Rab'in ismini çağırın ve cennette bir yer ayırtın! Bir konferans sonu, konuşmayı dinleyen bir bayan tedirgin bir şekilde, „Cennette yer ayırt edilebilir mi? Bu, seyahat acentası mı?“ diye sordu. Kendisini, „Evet, kim yer ayırtmazsa, hedefe ulaşamaz. Antalya'ya gitmek istiyorsanız, geçerli bir bilete ihtiyacınız var“ diye yanıtladım. Bayan, „Ama böyle bir biletin bedeli var, değil mi?“ diye devam edince, şöyle bir yanıt verdim: „Evet! Tabii cennete götüren biletin bedelinin de ödenmesi gerekli! Ama o kadar pahalı ki, hiçbirimiz bunun bedelini ödeyemeyiz. Günahlarımız ve hatalarımız bunu engelliyor. Tanrı, cennetinde, yani kendi katında günaha göz yumamaz. Dünyadaki yaşantısından sonra gelecekteki sonsuzluğu Tanrı'yla beraber cennette geçirmek isteyen kişinin, ilk önce suçlarından arınması, azat olması gereklidir. Bu yükümlülükten kurtulması da ancak suçsuz, günahsız bir kişinin etkinliğiyle olur... Bu kişi, İsa Mesih'tir. Bu bedeli

ödeme gücüne bir tek O sahiptir! İsa Mesih bu bedeli çarmıhta ölerək kaniyla ödedi.“

Öyleyse şimdi ben cennete girebilmek için ne yapmalıyım? Tanrı hepimizi kurtuluşa davet ediyor. Kutsal Kitap'ın birçok ayeti üstüne basa basa, Tanrı'nın bu davetine, yani cennet çağrısına kulak vermemizi salık veriyor. Örneğin:

- „Dar kapıdan girmeye gayret edin!“ (Luka 13:24).
- „Tövbe edin, çünkü Göklerin Egemenliği yaklaştı“ (Matta 4:17).
- „Dar kapıdan girin. Çünkü yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir. Bu kapıdan girenler çoktur. Oysa yaşama götüren kapı dar, yol da çetindir. Bu yolu bulanlar azdır“ (Matta 7:13-14).
- „...Sonsuz yaşama sarıl, bunun için çağrıldın“ (1.Timoteos 6:12).
- „Rab İsa'ya iman et, sen de ev halkında kurtulursunuz“ (Elçilerin İşleri 16:31).

Bu ayetlerin hepsi de sarsıcı, uyandırıcı ve ısrarlıdır. Metinleri okurken ciddiyeti, kararlılığı ve zorunluluğu sezinlememek elde değil! Sonuç itibarıyla, nihai olarak cenneti hedefleyen bu daveti kabul ettiğimizi şu sözlerle dile getirebiliriz:

„Rab İsa Mesih, bugün cennete nasıl girebileceğimi okudum. Ben de günün birinde cennette senin yanında

olmak istiyorum. Suçlarım yüzünden aslında gitmem gereken yer olan cehennemden beni kurtar. Senin için çok değerli olduğum için, beni sevdiğin için sen suçumun bedelini çarmıhta ölerək ödedin. Çocukluğumdan beri yaptığım her hatayı sen biliyorsun. Bilinçli yaptığım hatalarımı, ama isleyip de unutmuş olduğum suçlarımı sen biliyorsun. Yüreğimin her kıpırtısını sen bilir ve hissedersin. Senin önünde ben açık bir kitap gibiyim. Olduğum gibi gelip cennette seninle yaşayamam, bu olanaksız. Hatalarım ve günahlarımdan dolayı üzgünüm, lütfen beni bağışla. Şimdi yaşantıma gel ve beni yenile. Senin önünde doğru olmayan ne varsa hepsini sana getirmeme yardım et. Senin gözünde iyi olan alışkanlıklara sahip olmam için beni bereketle. Kutsal Kitap'ta bana neler söylemek istediğini anlamama yardım et. Bana uysal ve itaatkar bir yürek ver ki, seni hoşnut edebileyim. Bu andan itibaren benim Tanrım sen ol. Ben seni izlemek istiyorum; bana yaşantımın her alanında geçmem gereken yolları göster. Beni duyduğun için ve ben artık sonsuzluklar boyunca seninle beraber olacağım için, senin çocuğum olduğum için sana minnettarım. Amin!“

Prof. Dr.-Ing. Werner Gitt

Titel der Originalausgabe: Wie komme ich in den Himmel?
Homepage des Autors: www.wernergitt.de
Tercüme: Dilek Durusoy
Kapak-Tasarım: Elise Christian

Missionswerk DIE BRUDERHAND e.V.
Am Hofe 2; D-29342 Wienhausen
Tel.: 0 51 49/ 98 91-0 Fax:-19; Internet: bruderhand.de
E-Mail: bruderhand@bruderhand.de
© 2007: Missionswerk DIE BRUDERHAND e.V. Türkisch (1), Nr. 807

Cennete nasıl gidebilirim?

Cennete nasıl gidebilirim?

İnsanlar sonsuzlukla ilgili sorular hakkında pek konuşmazlar. Bunu, sonlarını düşünen insanları izlediğimizde bile görebiliriz. 1975 doğumlu Amerikalı sinema oyuncusu Drew Barrymore çocuk yaşlarda çevirdiği fantezi filmi E.T.'de başrolü oynamıştı. 28 yaşına geldiğinde şöyle demişti: “Eğer kedimden evvel ölecek olursam, küllerimi kedime yemek olarak verin. O zaman en azından kedimin bedeninde yaşama devam edebilirim”. İnsanın ÖLÜM’ün ne olduğundan haberi olmaması ve bu denli kör olması korkutucu değil mi?

İsa Mesih dünyada yaşadığı sürece, birçok insan kendisine gelip isteklerde bulunmuştu. Bu isteklerin hemen hemen hepsi dünyasal türden şeylerdi:

- On cüzamlı sağlıklarına kavuşmak istiyordu (Luka 17:13).
- Körlük görmek istiyordu (Matta 9:27).
- Bir diğeri miras kavgasında yardım istemişti (Luka 12:13-14).
- Ferisiler İmparatora ödenecek vergiye ilişkin soru sorarak tuzak kurmak istemişlerdi (Matta 22:7).

Oysa çok az insan İsa Mesih'e gelip cennete nasıl gidebileceğini öğrenmek istemişti. Zengin bir genç, İsa Mesih'e şu soruyu yönelterek cevap aramıştı: „Hocam, sonsuz yaşama kavuşmak için neler yapmam gerekiyor?“ (Luka 18:18). Ona, sahip olduklarını satıp İsa'yı izlemesi gerektiği cevabı verilmişti. Ama çok zengin olduğu için bu öğüde kulak vermeyerek cennetten vazgeçmişti. Bunun yanında, cenneti aramayan, ama İsa Mesih ile karşılaştıklarında cennete giden yol hakkında bilgilendirilenler de vardı. Onlar bu öneriye kulak verip hemen bu yolu izlemişlerdi. Örneğin Zakkay mutlaka görmek isteyenlerdi; ama sadece görmekle kalmadı. İsa

Mesih kendisini evinde ziyaret ettikten sonra, Zakkay cennete giden yolu bulmuştu. İsa Mesih söyle demişti o zaman: „Bu ev bugün kurtuluşa kavuştu“ (Luka 19:9).

Cennete giden yol nasıl bulunur?

Şimdiye kadar söylenenlerden anladığımız şu:

- Cennet belirli bir günde bulunur. İşte bunu bilmenin faydası, sevgili okuyucu, Tanrı'nın verdiği sonsuz yaşama kavuşma gününün bugün olduğudur.
- Cennette, yani Tanrı'nın egemenliğine girmenin yolu başarılı ve iyi işlere (amellere) bağlı değildir.
- Cennete, Tanrı'nın sonsuz yaşantısının egemenliğine (sağladığı sonsuz yaşama) hiçbir hazırlık yapmadan kavuşabilirsiniz.

Tanrı'nın cennete ilişkin ifadelerini göz önünde tutarsak, insanın tasarıları ve yaptığı iyi işler sayesinde cennete girebilme düşüncesi tamamıyla yanlıştır. Bir pop sarkıcısı, yıllarca bir sirkte çalıştıktan sonra işinden ayrılan bir palyaço hakkında söyle bir şarkı söylemişti: „Mutlaka cennete gidecek, çünkü birçok insanı, güldürerek mutlu kıldı“. Diğer bir örnek: Bir hayır derneği kurarak 20 kadına ev açan çok zengin bir bayanın şartı şu olmuştu: Bu evde kalan her kadın günde 1 saat bu hayırsever zengin bayanın kurtuluşu ve sonsuz yaşama kavuşması için dua etmek zorundaydı.

Gerçekten bizleri cennete götürecek şey nedir?

Bu soruya net bir cevap vermek isteyen İsa Mesih bir öykü anlattı. İncil'in Luka 14. bölümünde, büyük bir şölen vermek isteyen ve belirli insanlara davetiye gönderen bir insandan söz edilir. (Öyküdeki ziyafet, cenneti; davet eden kişi de Tanrı'yı simgelemektedir). Özür dileyip davete gelebileceklerini bildirenlerin verdikleri yanıtlar hayal kırıcıdır! Birincisi söyle bir neden öne sürer: “Bir arsa satın aldım...” İkincisi, “Bir çift öküz aldım...” Üçüncüsü ise, “Yeni evlendim, bu nedenle gelemiyorum” der.

İsa Mesih öyküyü, şöleni veren ev sahibinin kararıyla bitirir: „Size sunu söyleyeyim, ilk çağrılan o adamlardan

hiçbiri benim yemeğimden tatmayacaktır“ (Luka 14:24). Bu cümleyle anlaşılıyor ki, insan cenneti kazanabilir de, kaybedebilir de! Buradaki püf nokta, daveti kabul etmek ya da etmemektir. Cennete girmenin bundan daha kolay başka bir yolu yoktur herhalde! Günün birinde birçok insan cennete giremeyecekse, bunun nedeni cennete giden yolu bulamamak değil, cennet için edilen daveti red etmek olacaktır.

Bu öyküde anlatılan insanlar bizim için örnek değil, çünkü onların hiçbiri yapılan çağrıya ‘evet’ deyip şölene gitmedi. Peki onlar daveti kabul etmediler diye şölen olmayacak mı? Elbette olacak! Onların red yanıtlarından sonra, ev sahibi bu sefer herkesi davet ediyor. Artık altın harflerle yazılmış davetiyeler göndermiyor. Sadece bir çağrıda bulunuyor: „Şölene gel“. Bu çağrıya kulak verip daveti kabul eden herkese bir yer verilecek bu şölende. Peki öykü nasıl devam ediyor? Evet, insanlar akın akın şölene gelirler... Bir süre sonra ev sahibi bakar ki, daha boş yerler var! Hizmetkarlarına, „Dışarıya çıkın ve davet etmeye devam edin“ der.

İşte bu öyküyü kendi güncelik yaşantımızla karşılaştırmak istiyorum, çünkü öyküde geline nokta, bizim bugünkü durumumuzu dile getirmektedir. Cennette halen daha boş yerler var ve Tanrı sana söyle sesleniyor: „Gel ve cennetteki yerini al! Akıllı ol ve sonsuzlukta yerini ayır! Bunu bugün yap!“

Cennet akıl almaz güzel bir yer ve bu yeri İsa Mesih büyük bir şölen ile kıyaslıyor. 1.Korintliler 2. Bölüm, 9. ayette şöyle yazılıdır: „Tanrı'nın kendisini sevenler

için hazırladıklarını hiçbir göz görmedi, hiçbir kulak duymadı, hiçbir insan yüreği kavramadı“. Bu dünyadaki hiç, ama hiçbir şey cennetin güzelliği ile biraz olsun karşılaştırılmaz. O kadar güzel o yer ki! Cenneti hiçbir şekilde kaçırmamalıyız, çünkü o paha biçilmeyecek kadar kıymetlidir. Sadece bir tek kişi bizlere cennetin kapılarını açtı. Bu kişi, İsa Mesih'tir. Cennete girmenin bu kadar kolay olmasını, işte bu yüzden İsa Mesih'e borçluyuz. Şimdi artık her şey, bizim isteyip istemememize bağlı. Sadece yukarıdaki öyküde geçen üç insan kadar budala olanlar bu daveti kabul etmezler.

Kurtuluş sadece İsa Mesih sayesinde gerçekleşir

Elçilerin İşleri 2:21'de çok önemli bir ayet okuruz: „...Rab'be yakaran herkes kurtulacak“. İşte bu, İncil'in hayati ayetlerinden biridir. Elçi Pavlus Filipi'de bir hapis-hanedeyken, bir gardiyanla yaptığı konuşmasını şu sözlerle noktalar: „Rab İsa Mesih'e iman et, sen de ev halkın da kurtulursunuz“. Bu haber kısa, ama etkin ve yaşam değiştiricidir. Aynı akşam gardiyan İsa Mesih'e iman eder.

İsa Mesih insanı ne gibi bir şeyden kurtarır? Mutlak bilmemiz gereken şey: Sonsuz bela ile (acılarla) dolu cehenneme giden yoldan kurtarır. Cennet ve cehennem ilişkin olarak Kutsal Kitap insanların sonsuzluklar boyunca orada kalacaklarını yazar. Biri feci korkutucu, diğeri ise olağanüstü güzel bir yer! Üçüncü bir yer yok. Kimse, “Öldükten beş dakika sonra, ölümle her şey bitmiştir” iddiasında bulunamaz. İsa Mesih'in kişiliğinde son karar verilmiştir. Sonsuz yaşam bir tek şahsa bağlıdır: İSA MESİH ve O'nunla olan ilişkimize!

Polonya'da yaptığım bir konuşma gezisi sırasında, orada savaş zamanında kurulan ve Alman İmparatorluğu sırasında birçok insanın ölümünün gerçekleştiği kampı ziyaret ettik.1942'den 1944'e kadar orada 1,6 milyon insan, başta Yahudiler olmak üzere gaz odalarında öldürülüp daha sonra yakılarak yok edilmişti. Bu yer tarihte, „cehennem“ olarak geçmektedir. Bizi her birinin 600 kişilik bir kapasitesi olan gaz odalarını dolaştırırken, ben „cehennem“ tanımlaması üzerinde